

Oponentský posudek

rigorózní práce Mgr. Evy Klečkové: „Právní problematika zadávání veřejných zakázek“

Předložená práce má kromě příloh (rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v konkrétních případech) celkem 98 stran vlastního textu. Rozsahem tak odpovídá požadavku na rigorózní práce. Kromě úvodu a závěru obsahuje 12 kapitol. Ty postihují základní problematiku vyplývající ze zák. č. 40/2004 Sb. Jde o materii poměrně rozsáhlou. Autorka si toho je vědoma a proto zaměřuje svoji pozornost především na některé vybrané otázky. O ostatních pak pojednává podstatně stručněji. Považuji tento přístup k tématu za vhodný a umožňující v odpovídajícím rozsahu se vybranými otázkami zabývat hlouběji. Pozitivně lze hodnotit také skutečnost, že struktura práce nekopíruje strukturu zákona. Oceňuji rovněž, že se práce neomezuje jen na platnou právní úpravu, ale přihlíží i k právě projednávanému návrhu nového zákona o veřejných zakázkách.

Při zpracování zvoleného tématu autorka vychází prakticky z veškeré dostupné odborné literatury. Pracuje s ní vhodným způsobem včetně odkazů, které však mohly být četnější. Z textu je patrné, že byly využívány i judikáty, odkazy na ně ale prakticky chybí.

Těžiště posuzované práce spatřuji především v kapitolách 4 (zadavatelé), 5 (právní jednání při zadávání) a 6 (pojem veřejné zakázky). V nich se výrazně projevuje samostatný a tvůrčí přístup autorky. Zvláště pak pokud jde o právní jednání zadavatele v zadávacím procesu. Kvalitě práce by bývalo prospělo věnovat větší pozornost specifické problematice jednání zadavatele, pokud jím je Česká republika reprezentovaná organizačními složkami státu. Jde zejména o problém, zda lze úpravu jednání v zákoně o majetku státu aplikovat na jednání při zadávání veřejných zakázek v celém rozsahu. S tím souvisí i otázka povahy úkonů zadavatele, zejména zda všechny tyto úkony je možné považovat za právní úkony.

V souvislosti s výkladem o zadavatelích veřejných zakázek by bylo vhodné text práce doplnit stanoviskem k:

- a) postavení organizačních složek (odštěpných závodů) podniků zadavatelů při zadávání veřejných zakázek,
- b) vzájemnému vztahu hodnotících kritérií, pokud jde o výklad pojmu „uspokojování potřeb veřejného zájmu“ (str. 20).

Na str. 40 není zcela jasný vztah mezi tvrzením v předposlední větě prvního odstavce a poslední větou třetího odstavce. Bližší zdůvodnění patrně vyžaduje tvrzení (str. 75), že „lze z dikce zákona dovodit, že nabídka uchazeče není pojednána jako oferta“.

Práce jako celek je napsána přehledně a srozumitelně. Neobsahuje závažnější věcné nedostatky. Autorka prokazuje, že do zkoumané problematiky vymezené vybranými otázkami hlouběji pronikla. Dovede samostatně pracovat s textem zákona, odbornou literaturou i judikaturou. Ke sporným otázkám zaujímá vlastní stanoviska, která většinou přiměřeně zdůvodňuje.

Z uvedených důvodů hodnotím posuzovanou práci jako vyhovující požadavkům na rigorózní práce. Doporučuji ji k ústní obhajobě se zaměřením na výše uvedené problémy a připomínky.

Doc. JUDr. Staňislav Plíva, CSc.

oponent

V Praze dne 31. 1. 2006